

VATKAN KYNÄSTÄ

Taas on yksi kesä rullailtu, vaikka edelleenkin aktiivisimmalla luistelijajoukolla rullat vielä kuluvat, kun he liukuvat asfaltteja pitkin. Hienoa, että luistelijoiissamme on muutamia sitkeitä, jotka eivät todellakaan ole sokerista tehtyjä.

Kaikenlaista kesän aikana nähtiin ja koettiin. Ehkä mieleenpainuvimmin oli kuitenkin kymmenettä kertaa järjestetty Finline 2001, tällä kertaa kahden viikon ponnistelu luistimilla Kilpisjärveltä Hankoon saakka. Mahtava suoritus kaikilta reissuun osallistuneilta ja parhaimmat onnittelet heille kaikille. Erityistä urhoollisuutta osoitti se kuuden ihmisen joukkio, joka rullasi koko matkan maaliin saakka. Ei liene Suomessa teidän lisäksi monta samaan pystynyttä ja naisten puolella Kati ja Maikki lienevät ensimmäiset urotyön tehneet. Hyvä Kati, Maikki, Jouko, Pekka, Janne ja Panu! Lisäksi erityismaininnan ansaitsee Simo, joka rullaili toisen etapin polkupyörällä. Lihassoimin kuitenkin Suomen halki, hienoa!!

Katukiitäjien luisteliijoista Sampo Savolainen on menestynyt kilpailuareenoilla erinomaisesti. Suomen luisteluliitto valitsi Sampon rullaluistelun vuoden nuoreksi. Sampo menestyi junioreiden

sarjassa Suomessa erityisesti kestävyysmatkoilla ja saavutti kansainvälisen arvomitalin ollen Baltic Cupissa 3:s. Hyvä Sampo!!

Katukiitäjien **pikkujoulut ja vuosikokous** järjestetään lauantaina 24.11. klo 18.00 alkaen osoitteessa Punavuoren Antiikki, Mariankatu 14, Helsinki. Tervetuloa kaikki, erityisesti uudet jäsenet, mukaan pikkujouluihin tonttuilemaan. Kerrataan viime kesän tapahtumia ja suunnitellaan tulevaa.

KATUKIITÄJIEN KOTISIVUT

Kaikki Katukiitäjät, muistattehan seuramme kotisivut www.katukiitajat.fi. Sivuilta löytyy tiedotteet sekä viimeisimmät tiedot Katukiitäjien toiminnasta, tapahtumista, jäseneduista ym. Sivuihin kannattaa käydä tutustumassa ja sivuja seurata säännöllisesti.

Parin viikon sisällä netissä on myös kaiken kattava selostus mieliimme painuneesta Finline 2001 -tapahtumasta.

SANAVALMIIT JÄSENET, SANA ON VAPAA

Jos sinulla on sydämellä jotain sellaista, jota haluaisit jakaa Katukiitäjien kanssa, niin ei muuta kuin kirjoitussorvin ääreen ja pura ajatuksesi tai tietosi paperille. Lähetä se sähköpostitse Katille tai Marja-Tertulle. Jos asiiasi on kovin kiireellinen tai ajankohtainen, niin lähetä se sähköpostitse jäsenille (jasenet@katukiitajat.fi), sillä kuten tiedätte...tiedote ei ilmesty viikoittain.

Marja-terttu.juurinen@katukiitajat.fi

Kati.puhtila@katukiitajat.fi

JÄÄLUISTELUT BRAAHEN KENTÄLLÄ

Muistattehan kaikki, että Katukiitäjien yhteisluistelut jatkuvat läpi talven sunnuntaisin jäästä ja lumesta huolimatta tai oikeastaan niiden ansiosta. Nyt otetaan alle jääluistimet. Katukiitäjiä tapahtuu Helsingissä Braahen kentältä ainakin sunnuntaisin klo 15.00-18.30 ja yritetään myös torstaisin 16.00-19.00.

Lisäksi niille ketkä omistavat pikaluistimet tai pitkäteräiset retkiluistimet löytyvät Oulunkylän pikaluisteluvuorot osoitteesta <http://www.luisteluliitto.fi>

JÄSENKYSELY

Katukiitäjien jäsenille suoritettiin jäsenkysely. Jäsenkysely postitettiin edellisen tiedotteen mukana ja vastauksia odoteltiin postitse tai webin kautta. Vastauksia saatiin 26 kappaletta ja vastanneiden kesken arvotun Katukiitäjien t-paidan voitti FinLinellakin erinomaisesti ansioitunut Maikki Lähteenmäki, ONNEA!!!

Jäsenkyselyssä kyseltiin jäseneduista, tapahtumista ja seuran muusta toiminnasta. Tärkeimmiksi jäseneduiksi nousivat seuran järjestämät tapahtumat (esim. FinLine, Åline, Lohjan retket) ja hyvä luisteluseura. Muita tärkeiksi koettuja etuja olivat alennukset luistelutarvikkeista sekä seuran järjestämät kilpailumatkat (esim. Berliini, Solskenet). Muuten oltiin sitä mieltä, että seura järjestää riittävästi tapahtumia ja tapahtumista saadaan riittävästi ajankohtaista tietoa.

Monella vastaajalla ensisijainen syy Katukiittäjiin liittymiseen oli hyvä luisteluseura esimerkiksi seuraavasti: "Kaveri houkutteli mukaan ja Katukiitäjien aktiivinen toiminta houkutteli (lähinnä retket). Kun porukkaan tutustui, loistotyypit ja retket pistävät jatkamaan jäsenyyttä."

Seuran toimintaan ollaan kyselyn mukaan varsin tyytyväisiä ja jatkossa toivottiinkin toiminnan jatkuvan samalla mallilla: pitkiä luisteluretkiä, luisteluviikonloppuja ja matkoja kansainvälisiin kilpailuihin tai rullaluistelutapahtumiin, myös kiireettömiä ja rennompia lenkkejä sekä tekniikkakoulutusta ja hallivuoro.

JÄSENHINTAISET ASUSTEET

Seuralla on myynnissä vaatteita jäsenille jäsenhintaan. Musta **'juhlapaita'**, oranssi **kisapaita** sekä **tuulipuku** (tuulipuku on vettä pitävä, hyvä ja tyylikäs Tensionin puku, punainen takki ja tumman siniset housut, takissa Katukiitäjien painatus takana). Vaateostoksista kiinnostuneet ottakaa yhteyttä Anne Vatkaan ja kisapaidasta kiinnostuneet Janne Eklundiin.

UUTTA:

Lenkkipaita: Jäsenillä on nyt mahdollisuus tilata Katukiitäjät –painatuksilla lenkkipaita. Paidan hinnaksi tulee noin 200 mk. Uuden paidan materiaali on 30% dacron ja 70% polyester, eli se todella hengittää ja pitää muotonsa kovassakin käytössä. Paita kuuluu NewLinen juoksumallistoon ja painattamattomana siihen voi tutustua ennakkoon Stadiumissa. Tilaukset vuoden loppuun mennessä sähköpostitse osoitteeseen janne eklund@katukiitajat.fi. Ilmoita alustavasti myös kokosi (S, M, L, XL, XXL). Huomaa, että paitoja ei tilattane varastoon eikä niitä näin ollen ole mahdollista saada enää myöhemmin.

Lippalakki: Katukiitäjien merkillä ja web-sivujen osoitteella varustettuja lippiksiä on myös saatavilla. Jos et ole tilannut etukäteen mutta haluat kuitenkin omistaa semmoisen, ota yhteyttä Alex Puolokaiseen (040 5510793, alex.puolokainen@kolumbus.fi). Tällä hetkellä vapaana on vain 3 lippialakia. Lippisten jakelu tapahtuu Katukiitäjien pikkujoulun yhteydessä tai sopimuksen mukaan. Hinta on 94,60 mk.

Muistattehan jäsenet maksaessanne osallistumismaksuja tms. seuran tilille, käyttäkää jäsenkortissanne olevaa viitenumeroa.

OSTETAAN JA MYYDÄÄN

K2 Freedom (vm. -97), koko 41½. Tyylikäs matalavartinen Endotech-kenkä, säädettävä nelipyöräinen K2 Graphite Composite kisko (11" / 279 mm), metalliholkit, kantajarru. Vain muutama pari Suomessa! Myyn liian pieninä, hp 800 mk. Pyörät ja laakerit sopimuksen mukaan. Janne Eklund 040-540 1810 / janne eklund@tomcat.pp.fi

K2 Freedom (vm. -98), koko 42. Matalavartinen katukiittäjäklassikko; Endotech-kenkä, säädettävä nelipyöräinen K2 Graphite Composite kisko (11" / 279 mm), metalliholkit, kantajarru. hp 800 mk. Pyörät ja laakerit sopimuksen mukaan. Janne Eklund 040-540 1810 / janne eklund@tomcat.pp.fi

K2 Crosslink 5-pyöräinen kisko, 13.4" / 340mm, hiilikuitua, hp 500 mk. Janne Eklund 040-540 1810 / janne eklund@tomcat.pp.fi

Rexton Penta, koko 42. Vähän käytetty tukeva rullapikalustin viisipyöräisellä 6000-sarjan alukiskolla. hp 1500 mk. Pyörät ja laakerit sopimuksen mukaan. Janne Eklund 040-540 1810 / janne eklund@tomcat.pp.fi

ENSI KESÄN SUUNNITELMIA

Ensi kesää odotellessa voidaan pohtia esimerkiksi seuraaviin ulkomaisiin tapahtumiin osallistumista. Osallistuminen edellyttää innokkaita matkanjärjestäjiä (joku tapahtumiin osallistuva) ja tietysti riittävää määrää osallistujia. Seuran mahdollinen tuki tapahtumiin päätetään tapauskohtaisesti eikä kaikkiin tapahtumiin todennäköisesti ennätetä osallistua.

Jos olet innostunut järjestämään matkoja ja kesän muuta toimintaa, ota yhteyttä hallitukseen hallitus@katukiitajat.fi.

Lauantaina 8. kesäkuuta 2002 järjestettävä Metro Inline -rullaluistelukilpailu on osa Stockholm Marathonin. Matkana on 10 km osittain maratonin reitillä. Muutama Katukiitaja osallistuneen jälleen myös juoksumaratoninille, joten kannustusta reitin varrella tarvitaan. <http://www.marathon.se/>

Berliinin maraton järjestetään 29. syyskuuta ja ilmoittautuminen avataan 1. tammikuuta 2002 <http://www.berlin-marathon.com/>.

Pohjoismaisista kilpailuista/tapahtumista H.C. Andersenin maraton Tanskassa Odensessa 13. lokakuuta 2002, <http://www.hcamarathon.dk/defaulteng.htm>. Toinen tanskalainen vaihtoehto on Bornholm Rundt 11. elokuuta, <http://www.bornholmrundt.dk>. Lisäksi vanha tuttu Solskenet järjestettäneen jälleen Ruotsissa elokuussa, <http://www.solskenet.com/start.htm>.

Lisäksi kiinnostusta on herättänyt luistelumatka Hollantiin.

ÅBO-LINE

Katukiitajat Turussa Å(bo)Line 27.-29.7. 2001. Mukana: Eeva, Marja-Terttu, Raija, Pekka, Sikiö, Tapsa, Alex, Reiska, Joppe, Kepponen, Alpo, Veijo, Ann-Marie, Turska, Turku I, Turku II, Sakke, Jyrkkälä sekä Turo.

Ahvenanmaalla järjestetyn ÅLinen sijaan Katukiitajat suunnistivat heinäkuun viimeisenä viikonloppuna Åbo:n. FinLinen kyllästäminä Turun osasto otti oikeuden muokata tämän vuoden ÅLinen reittiä ja sisältöä ankaralla kädellä. Pitkän viikonlopun tavoitteena oli tutustua Turun lähiympäristön luistelu-reitteihin (yksittäisten lenkkien max pituus 50 km) ja Aurajoen rantabaanoihin sekä pelata Beach Volleyta Helsinki - Turku -hengessä, paistaa makkaraa ja selvittää Turun kaltaisen suurkaupungin yöelämän pääkohdat eli ottaa takaisin kaikki se mikä FinLinella jäi vähiin.

Perjantai

Matkaan lähdettiin perjantaina iltapäivällä ja Turku II:n asunnolle saavuttiin kolmen maissa. Paikalle siis saapuivat Sikiö, Pekka, Eeva, Marja-Terttu, Tapsa, Raija ja Reiska. Kupittaalta suunnattiin kohti hotellia, Seurahuonetta. Hotellilla joukkoomme liittyivät Joppe ja Aapo.

Turun osasto (Sakke ja Turo) oli jo muutamia tunteja ollut lämmittelemässä Aurajoen varrella rantalenttiskenttiä ja harjoittelemassa kuvioita helsinkiläisten. Lämmittelyt oli tehty erinomaisen hyvin, sillä kenttien hiekka oli niin kuumaa, että aamiaiskanmunat olisivat kypsyneet vallan mainiosti. Muutoin kentät olivat aivan erinomaiset. Lentopalloon kasattiin kolmehenkiset joukkueet ja pelaajia riitti molemmille kentille. Muutama tunnin pelailun jälkeen, jouduttiin toteamaan ikävä tosiasia, että Turun joukkue päihitti kaikki helsinkiläiset joukkueet.

Lenttiksen jälkeen menttiin hotelli Hamburger Börsiin saunaan ja uimaan, sitten Aurajoen rannalle ravintolalaiva Papa Joe:n syömään. Joukkoomme liittyi Alex. Iltaa jatkettiin joenrannan ravintolalaivoissa ja discossa.

Lauantai

Aamiaisella hotellilla lautasille kerättiin FinLinellä hankitulla kokemuksella runsain mitoin luistelijan tarvitsemia ravintoaineita. Sitten mentiin tutustumaan Turun luistelutarvikeliikkeeseen ja innokkaimmat alkoivat heti kaupan hieronnan ja luistinten sovittelun. Lauantain ensimmäinen luistelukohte oli Ruissalo. Mukaan otettiin rantalentopallo ja simmarit. Joukkoomme oli liittynyt myös Kepponen.

Ruissaloon luikkailtiin Turskan johdolla. Turku II jäi odottelemaan hotellille Veijoa. Ruissalon baanat olivat taattua Turun seudun laatua. Turskan muisteleva huonopäällysteinen mäkikin oli talven aikana jonnekin kadonnut...

Ruissalossa uitiin, pelattiin lentistä kivisellä kentällä, käytiin jätskillä ja heiteltiin frisbiitä. Aika pian alkoi osalla porukasta haluttaa taas luistimille ja niinhän sitä lähdettiin, päämääränä kaupunkikruisailu Turussa. Ruissaloon jäivät vielä Sakke, Pekka, Sikiö ja Kepponen. Jossain vaiheessa luistellessa saatiin hyvä idea Naantalista luistelusta. Naantaliin oli moni Katukiittäjä luistellut jo aikaisemmin. Baanat olivat mahtavat, sehän jo tiedettiin.

Naantalissa nautittiin jätskiä ja siideriä. Kohta kuultiin, että loppuporukkin on luistimilla ja suuntaavat kohti Raisiota, jonne mekin Naantalista lähdimme. Raisiossa hetken levähdys ja matka jatkui kohti Turku ja Heselaivaa. Hampurilaisten jälkeen suuntasimme kohti keskiajan markkinoita. Markkinat olivat harmiksemme jo lähes loppuneet meidän saapuessamme, joten tällä kertaa ne jäivät pääosin näkemättä.

Illanviettoa jatkettiin joenrannan jazz-baarissa, jossa soitti menevää musiikkia Leningrad Dixie bändin 'elävät soittajat'. Jazz-baarista jatkettiin kohti Koulua ja mingolf-kisaa. Pelaamaan saapui myös puheenjohtaja Anne. Tarkkuutta vaativan kisan voitti Tapsa, mutta hienoimmasta suorituksesta vastasi ehdottomasti Raija – hole in one vaikealla viimeisellä reiällä. Ilta jatkui Koulussa ja innokkaimmat bailaajat lähtivät vielä tutustumaan teknofestari Koneistoon.

Sunnuntai

Sunnuntain suunnitelmana oli saarikierros Hirvensalo, Satava ja Kaksikerta. Joki ylitettiin Förillä ja pari sadeepisaraa saatiin siinä niskaan. Taisi kuitenkin vain tuuli nostattaa niitä joen pinnasta, sillä päivän sää oli jälleen mahtava, niin kuin oli ollut koko viikonlopun. Hirvensaloon oli matkaa vain muutama kilometri. Kauppakeskukselta jatkettiin Satavaan, jossa bongattiin paluumatkan mansikkapaikka.

Satavasta edelleen Kaksikerran kioskille. Kioskilla odoteltiin Anne mukaan ja lähdettiin kiertämään saarta. Heti aluksi tutustuttiin vanhaan paanukattoiseen kivikirkkoon ja reitin rankimpaan ylämäkeen. Kohta jo tultiin uimarannalle, jonne loikittiin hiekkatietä. Vastaantulevat kulkijat varmistivat epäilijöille, että ranta todellakin on tien päässä. Kaksikerranjärvessä uitiin muutama hetki ja rannalla kuivateltiin. Paluumatkalle tienvarteen valittiin oikoreitti suoraan rinnettä ylös.

Kaksikerran toinen taukopaikka oli kahvila järven toisella puolella. Joukkiollamme oli kova vauhti päällä ja niinpä kahvilasta painettiin laskussa reilusti ohi. Kahvilassa juotiin munkkikahvit ja sitten jatkettiin matkaa. Anne, Alex ja Reiska jätettiin Kaksikerran kioskille. Muiden matka jatkui luistellen kohti Turku ja rantalentiskenttää. Viimeinen paussi pidettiin Hirvensalon mäkiatoradan tuntumassa.

Rantalentiskentälle saatiin jopa Turku I paikalle ja jälleen pelattiin Turun osasto vs Helsingin osasto. Pelien jälkeen mentiin jokilaivaan syömään. Sitten haettiin tavarat hotellilta ja suunnattiin Sampalinnan uimalaan. Valitettavasti uimala oli jo kiinni, joten Turun viikonlopun oli aika loppua.

Kaikenkaikkiaan hieno viikonloppu säiden ja luistelubaanojen sekä muun aktiviteetin suhteen.

Näitä suloisia kesätapahtumia muisteli Marja-Terttu

SOLSKENET

Lauantai 11.8.2001

Ajatus Solskenetiin osallistumisesta alkoi kaivella mieltäni jo tuossa alkukesästä ja juteltuani Pekan, Turku II ja Turskan kanssa FinLinen ensimmäisellä viikolla edellisistä kilpailuista päätin ostaa matkaliput ja lähteä testaamaan Hallandin kilpailunjärjestäjien taitoja. Kuukauden päivät jännitin ja koetin harjoittaa itseni luistavaan potkuun.

Solskenet -matkani alkoi Helsinki – Vantaalta aamukahdeksan maissa lennolla Arlandaan. Arlandassa jouduin odottamaan muutaman tunnin ennen kuin pääsin edelleen Halmstadiin. Muut olivat aloittaneet matkansa aiemmin ja olivat luistimet jalassa odottamassa. Saatuani tavarat hotellihuoneeseen ja luisteluvarusteet päälle lähdimme luistellen ihastelemaan kaunista Halmstadia. Pienen lenkin jälkeen palasimme hotellille, kävimme suihkussa ja menimme syömään – pihvipaikkaan, kuinkas muuten. Kun saimme syötyä, olikin kello jo aika paljon. Palasimme hotellille, varmistimme että aamiainen olisi tarjolla riittävän aikaiseen ja sitten painuimme pehkuihin, seuraavana päivänä olisi aikainen herätys.

Sunnuntai 12.8.2001

Sunnuntaiamu valkeni sateisena ja tuulisena. Huone 209:ssä herätys oli puoli kuudelta: hammaspesu, kamat ojennukseen ja aamiaiselle. Hotellin aamiaispöytä oli maittava ja riittävä. Luonnonmukaisesti valmistettuja ja paikallisia tuotteita oli tarjolla enemmän kuin useimmissa suomalaisissa hotelleissa. Nautiskeluun ei kuitenkaan tänä aamuna ollut aikaa vaan pöydän antimet noudettiin ja syötiin FinLinemaisen tehokkaasti.

Urheiluhallille lähdettiin kävellen 20 minuuttia ennen bussikuljetuksen lähtöä. Kilometrin matka taitettiin sateen ropistessa kevyesti niskaan. Muita kulkijoita ei Halmstadin aamuun ollut vielä herännyt joitakin koululle suunnistavia luistelijoita lukuunottamatta. Stora Torg:llakaan ei vielä näkynyt merkkejä iltapäivän tapahtumista.

Matka Varbegiin sujui leppoisasti rupertellen kosteanlämpimässä bussissa. Ajoimme osin luisteltavaa reittiä pitkin ja siinä istuessa oli hyvä kerrata pahimpia mutkia ja alamäkiä. Jännitys kutkutti vatsanpohjaa, mutta kurja sää taisi sen verran lannistaa kilpailumieltä, että suurempaa juhlan tuntua ei ollut aistittavissa, vastustajien psyykkaamisesta tai kampittamisesta puhumattakaan.

Peder Skrivares skola:lle saavuttiin kahdeksan maissa. Sade tuntui yltyneen. Odotus kului pitkissä vessajonoissa, vaatteiden vaihdossa, numerolappujen ja chippien kiinnittämisessä. Olivatpa vieressämme Salomonin ja K2:sen tiimit ja Samponkin kanssa tuli vaihdettua muutama sana ennen kisan alkua. Starttipistooli laukaistiin yhdeksältä miesten kilpasarjan lähdön merkiksi ja naisille pari minuuttia myöhemmin.

Matkaan lähdettiin pieneen ylämäkeen ja sen jälkeen luisteltiin pitkiä tuulisia suoria maalaismaisemissa. Metsäsaarekkeet tuntuivat lahjalta, mutta aukeilla suorilla piti purra hammasta yhteen, kirotta hiljaisesti ja pohtia, miltä luistelu olisikaan voinut tuntua raekuurossa.

Ensimmäinen depå tuli vastaan Morup:ssa (18 km). Eipä ole ennen muovimukin nappaaminen ollut niin hankalaa, mutta rannesuojat ja vauhti eivät vaan sopineet yhteen näiden petrokemian tuotteiden kanssa – muovi vasten muovia, pum, pum. Taisinpa vaikuttaa ennemminkin pesäpallon pelaajalta kuin luistelijalta siinä huitoessani. Seuraavilla pisteillä juomatankkaus sujui mallikkaammin, mutta jäätelöä ottaessani nosti kansallislajimme jälleen harmittavasti profiiliaan. Hiiteen Pihkala.

Tiedä johtuiko vastatuulesta ja sateesta, mutta tuntui siltä että ensimmäiset alamäet, joissa voi ollenkaan lepuuttaa itseään, tulivat vasta Falkenberg:n (27 km) jälkeen. Vai oliko se Falkenberg:ssä kajahtanut kuulutus: ”Nummer nio i kvinnors tävlingsserie: Eeva-Maria Laiho”, joka sai hymyn huulille ja luistelun tuntumaan taas vähän mukavammalta?

Puolimatassa raskas vastatuuli alkoi vaatia verojaan selkälihakistossani ja vartalon oikaiseminen tuntui vaikeammalta (ja vauhdissa jopa vaaralliselta). Laakerinikin rupesivat laulelemaan FinLine-lauluja Getinge:n (45 km) kohdilla. Loppumatkasta ohitseni kurvaillut niskatuella varustettu herrasmies tokaisikin totuudenmukaisesti jotenkin niin että: ”Nuohan kuulostavat vielä pahemmalta, kuin miltä minun niskani näyttää!”

Vaaratilanteita ei juuri reitillä minun kohdalleni sattunut. Morup:n (18 km) jälkeen röpsähti joku rähmälleen viereisellä kaistalla Rextoneillaan ja ohitustilanteissa luistimet kolisivat jonkun kerran (nyrkkiä ruotsalaisten ohituskäyttäytymiselle leveääkin leveämmällä baanalla), mutta muuten luistelu oli rauhallista.

Mielihyvähormonit taisivat tehdä loppumatkasta tekosiaan, sillä huomaamatta, melkein liian pian oli edessä viimeisten 15 kilometrin rutistus. ”Enää Vantaankoskelta kivelle. Enää Leppävaarasta kivelle. Enää Keilaniemestä kivelle. Eihän se ole mitään”, ajattelin. Muutamaa kilometriä ennen Halmstadia näin edessäni tismalleen Turku II:n näköisen luistelijan (sukkien väristä en tosin voi mennä takuuseen) ja pitihän se potkia kiinni, vaikkei se Janne olisi voinut ollakaan. Eikä ollut, mutta hyvää kyytiä sain silti.

Toden kertoakseni en muista missä vaiheessa sade taukosi. Maalissa Stora Torg:lla ei kuitenkaan enää satanut.

Kilpailun jälkeen hurrasimme Sampolle podiumilla, haimme tavarat Peder Skrivaren koululta, ostimme Solskenet –paidat ja suoriuduimme suihkun kautta syömään. Pizzaa syödessämme Jouko kertoi reippaan kahmaisutekniikan tuoneen hyvän tuloksen juomapisteillä. Hannu taas kertasi harmittavan läheltä piti tilanteen jäätelödepällä – ei ollut Turkukaan onnistunut jäätelöään pitämään kädessä.

Loppupäivän vietimme hotellilla nukkuen, syöden, televisiota katsoen ja biljardia pelaten. Pian olikin vuoro muiden lähteä. Jouko ensin, Pekka ja Turku-osasto sitten. Itse jäin Halmstadiin vielä päiväksi.

Maanantai 13.8.2001

Maanantain alkoi myöhäisillä unilla ja rauhallisella, pitkällä aamupalalla. Sää olisi taas sopinut luisteluun, mutta varusteeni olivat vielä liitomärät ja jalkapatikkaan piti turvautua. Päivän kulutin käveleskelemällä pitkin Halmstadin katuja ja tutkaillen urheilukauppojen valikoimaa. Kävin myös lukemassa päivän lehdet Wayne's Coffee –kahvilassa (joka oli aiemmin ollut aina kiinni). Hallandsposten maalaili dramatiikkaa naisten kilpasarjan ratkaisuun Falkenbergissä 'suuren ennakkosuosikin' Sofia Albertssonin kaaduttua ja Mari Kaivannon vietyä kilpailun voiton. Miesten kilpasarja oli ratkaistu sovi nnolla ilman loppukiriä Mikael Lannezvalin voitoksi sääolosuhteiden vuoksi. Kaiken kaikkiaan Solskenetiin oli ilmoittautunut 1349 luistelijaa, joista 877 lähti matkaan. Maaliin asti luisteli 762. Hallansposten kuvaa tämän vuoden kilpailua: 'det tuffaste loppet hittills' – tähänastisista kilpailuista vaikein. Tämän vuoden Solskenet oli järjestyksessä kolmas.

Paluulento Arlandan kautta Helsinki-Vantaalle lähti viiden maissa Halmstadista. Arlandassa ei onneksi tarvinnut odotella ja olin perillä Helsingissä kymmenen maissa. Onnellisena.

Vuoden 2002 Solskenettiä odotellessa Eeva

Plats/Place	Startnr	Namn/Name	Klubb/Club	Ort/Town	Tid/Time
1	156	MIKAEL LANNEZVAL	TEAM SALOMON	ERDRE	02:26:17.00
2	110	JOHAN HÅMÅS	IF HALLBY	TENHULT	02:26:17.20
3	161	MIKA POUTALA	HTL/K2	HELSINGFORS	02:31:34.40
		...			
7	159	SAMPO SAVOLAINEN	HLK SALOMON	HELSINGFORS	02:41:16.90
28	114	PEKKA HALONEN	STREET GLIDERS	HELSINKI	03:00:06.90
43	152	JOUKO RUUSKANEN	STREET GLIDERS	HELSINKI	03:16:21.70
44	112	JANNE EKLUND	STREET GLIDERS	TURKU	03:16:26.50
49	113	HANNU KETOLA	STREET GLIDERS	TURKU	03:31:20.10
248	1673	JORMA REIJONEN	STREET GLIDERS	TURKU	03:51:07.20
		...			
1	11	MARI KAIVANTO	HTL/K2	TAMMERFORS	02:46:26.40
2	8	SOFIA ALBERTSSON	IK WEGA	VÄSTRA FRÖLUNDA	03:00:51.30
3	7	GUNVOR MINDELL	BERGNÅSETS AIK	LULEÅ	03:17:12.40
		...			
7	9	EEVA-MARIA LAIHO	STREET GLIDERS	HELSINKI	03:38:16.50

ÅLAND INLINE MARATON 2001

Elokuun ollessa vaihtumaisillaan syyskuuksi, katukiittäjien pieni iskuryhmä (Eeva, Alex, Janne S vanhempi) saapui allekirjoittaneen luo Turkukseen, valmiina suorittamaan tämänvuotista Ahvenanmaan valloitusta, joka Å-Linella oli jäänyt suorittamatta :-o (virallinen selonteko Å –kirjaimen moninaisista merkityksistä toisaalla tässä tiedotteessa). Matkalla hieman harhailleen neuvottelukuntammekin (Anne, Ritu ja Hassan) saavuttua omaan majoitukseensa, ehdimme vielä nauttia yhteisillallisen ennen yöpuulle valmistautumista, mihin luonnollisesti kuului viimehetken pakkausta.

Erinäisillä alustoilla kuka pehmeämmällä, kuka kovemmalla nukutun yön ja aamupalan jälkeen taksi kuljetti meidät satamaan. Neuvottelukuntallamme oli jo tässä vaiheessa liikuntavälinevalinta tehtynä ja saksalaisvalmisteiselle tila-autolle löytyikin paikka vielä punaisen laivan autokannelta, peräportin tuntumasta. Kuusituntinen merimatka kului luistimia kooten, karaokea kuunnellen ja tietenkin syöden.

Tuloillan ohjelmaamme kuului taistelutankoreen virkaa toimittaneen teollisuusalueen tarkistus rullistellen, paikallisten ”ruokailutapojen” opettaminen ensikertalaisina mukana olleille Eevalle ja

Jannelle sekä katukiittäjäkasvatti Sampon kannustaminen hurjiin suorituksiin PM –pikamatkoilla. Ilta huipentui luisteluväen yhteiseen pastailalliseen, jonka jälkeen iskuryhmämme siirtyi ”kiillottamaan miekkojaan”, neuvottelukunnan jäädessä yövartioon.

Sunnuntaiamu valkeni selvän sateenuhan varjostamana. Eikä lähes sata kuntomaratoonaria helpolla selvinnytkään vaan ennen pitkää olo oli kuin Solskenetissa, tuuli mukavasti vastainen kiihtyvän vesisateen liukastaessa tien pintaa ja uittaessa öljyjä laakereista.

Rauhallisen alun jälkeen Jannet kisailivat tiukasti sijoista 2 – 5. Janne S:n (3.) viiden kilometrin loppukiri ei aivan riittänyt kakkossijalle ja allekirjoittanut (5.) joutui antautumaan entiselle katukiittäjä Paimiolle (4.) kolme kilometriä ennen maalia. Eeva oli naisista nopein vaikka matkalla piti pyörien lukumäärääkin vähentää kymmenestä yhdeksään.

Kilpailupaikalle saapunut neuvottelukuntamme tarjosi autokyydin takaisin hotellille, suihkuun (muista nouseva intonaatio) ja tavaroiden pakkaukseen. Satamaan siirryttiin Juliuksen pannarimuonituksen kautta.

Laivalla Janne S luennoi Alexin avustaessa aiheesta ”Osakkeiden kehittäminen” Eevan ja allekirjoittaneen nauraessa vuoden parhaat naurut. Luistelijayhteisön alkaessa olla koolla aihe oli jo luontevasti muuttunut: ”Katukiittäjien jäsenhankinta”. Jatkossa kuulimme vakavampia puheenvuoroja mm. Latelta ja Deltaskaten Jukan ja Ismon esitellessä ensivuoden K2 –inline-mallistoa. Oma lukunsa on sitten Janne S:n ja laivan a’la carte ravintolan varsin sujuvasanaisen miestarjoilijan keskustelu ruoka-annoksesta löytyneestä muovinokareesta...

Kaikki hauska loppuu aikanaan niin tämäkin... jatkuakseen taas jossain muualla.

Matkaa muisteli Janne ”Turku-II”

FRIDAY NIGHT SKATE TALLINNAN TAPAAN, TALLINNA 7. - 9.9.

Lähtö yölliselle pyörähdykselle tapahtuisi kello 20 aivan Tallinnan ydinkeskustasta. Hotellilta lähteissämme myöhästyminen näytti lähes varmalta mutta odotettua lyhyemmän ja joutuisasti edenneen matkan ansiosta ennätimme paikalle peräti kymmenisen minuuttia ennen H-hetkeä. Vapaaehtoisten loistaessa keltaisissa Friday Night Skate –asusteissa muu luistelijaporukka kerääntyi hiljalleen kirkon edustalle kuulemaan...järjestäjiä. Tässä kohdassa mekin luonnollisesti kuunneltiin sujuvasti ymmärtämättä juuri mitään!

Osallistujien lukumääräksi laskettiin noin 160, eli liikkeelle lähtisi varsin kunnioitettavan kokoinen porukka. Toivottavasti joskus meillä Suomessakin päästään vastaavaan! Silmiinpistävää oli

paikallisten alhainen keski-ikä verrattuna meikäläiseen, mutta sehän ei menoa haittaa.

Luistelukierroksella käytettiin pääasiassa kevyenliikenteenväyliä, mistä syystä joukko venyi aika-ajoin pitkäksi letkaksi. Erityisiä liikennejärjestelyjä ei Berliinin tapaan ollut vaan itsekkin luistimilla liikkunut vapaaehtoisten järjestäjien joukko turvasi risteyksissä joukon etenemistä sekä edessä että takana. Keulassa

kunnioitettiin liikennevaloja, eli punaisiin pysähdyttiin ja vihreällä lähti sitten koko porukka autojen odottaessa peräpään valvojan lähtölupaa.

Vauhti oli varsin mukava ja kun tarpeettomasta kuoppakammosta pääsi eroon, ei pimenevä ilta häirinnyt enää mitenkään. Kilometrejä kertyi noin 25 ja lukuisista pitkistä tauoista johtuen aikaa keikkaan kului kolmisen tuntia. Lähtöpaikalle palattiin siis noin kello 23. Loppuun asti oli jaksanut noin 100 luistelijaa.

Muuten viikonloppuun mahtui luistelullisesti lauantaina kolmen paikallisen aktiivin kanssa tehty vauhdikas lenkki. Koleaan ja sateiseen keliin uskaltautuivat meistä vain Joppe, Pekka ja allekirjoittanut. Jos pimeässä perjantai-illassa ei juuri nähnyt mitään niin tämä 30 km paikkasi paljon. Samalla käsitykset Tallinnan hyvistä päällysteistä senkun vain va hvistuivat.

Sunnuntaina käytiin vielä porukalla Piritassa katsomassa luistelukilpailuja ja kannustamassa Joonaa, jolle nuorten sarjassa heltisikin komeasti kolmas sija. Muu vielä luistimiin sonnustautunut katukiitäjäjoukkue päätyi kuntosarjaan peesailemaan otettuaan ensin varsin lentävän lähdön...

Kiitokset Ritulle matkajärjestelyistä, Peeterille yhteyshenkilönä olost ja erityisesti kolmikolle, joka kierrätitte meidän "kolmenkoplaa" lauantaina.

Janne "Turku-II"

PS. Otetaanhan uusiksi ensi kesänä?